

הַדָּא הוּא דְבָתִיב (תהילים קלט) וְלִילָה בַּיּוֹם יְאֵיר
בְּחִשְׁבָה בְּאוֹרָה.

וּבְשֻׁעַתָּא דְנַפְקוּ אֲשֶׁתְבָחוּ בְּלָהּוֹן מַתִּין בְּשֻׁוקִין
לְעִינֵיהָן דְכָלָא, בְּעִין לְאַקְבָּרָא לְהֹזְבָּנָה
וְלֹא אַשְׁכָחָה, וְדָא אַקְשֵׁי לְהֹזְבָּנָה מְכָלָא. חַמּוֹ לִישְׂרָאֵל
נַפְקוּן (דף ל"ח ע"ב) לְעִינֵיהָן בְּחֶד גִּיסָא, וְחַמּוֹ לְמִיתִידָהָן
בְּאִיךְ גִּיסָא. וּבְכָלָא הָזָה פְּרָסּוּמי גִּיסָא, דְלֹא הָזָה
בְּהָאֵי מִיּוֹמָא דְאַתְבָּרִי עַלְמָא.

וְתָא חָזֵי, בְּתִיב לִיל שְׁמָרִים הוּא לִי' לְהֹזְצִיאָם
וְגַו', הָזָה הַלִּילָה הָזָה לִי' שְׁמָרִים לְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגַו', הָאֵי פְּסִיקָא קְשִׁיא בֵּין דָאָמָר לִיל,
מַהְוּ שְׁמָרִים, וְלֹא שְׁמָור, שְׁמָור מִבְּעֵי לִיה.
וּבְתִיב הוּא הַלִּילָה הָזָה, לִיל קָאָמָר בְּקָדְמִיתָא,
וּבְתָר לִילָה.

לשון הקודש

וְבָא רָאת, בְּתוּב לִיל שְׁמָרִים הוּא לְהֹזְצִיאָם
לְהֹזְצִיאָם וְגַו', הָזָה הַלִּילָה הָזָה לְהֹזְצִיאָם
שְׁמָרִים לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַו'. פָּסּוּק זֶה
קְשָׁה, בֵּין שָׁאָמָר לִיל, מַה זֶה שְׁמָרִים,
וְלֹא מַצָּאוּ, וְזֶה חִיה קְשָׁה לָהֶם מִהְפָּלָל.
רָאוּ אֵת יִשְׂרָאֵל יוֹצָאים לְעִינֵיהם בְּצֶד
אֶחָד, וָרָאוּ אֵת מַתִּיחָם בְּצֶד הָאֶחָר.
וּבְבָל חִיה פְּרָסּוּם הַגָּס שְׁלָא חִיה בְּזֶה
מִיּוֹם שְׁגַבָּרָא הָעוֹלָם.

אֲלֹא הִכִּי תְּנִינֵן, פִּתְּיִבָּה, (דברים כב) בַּי יְהִיָּה נְעָרָה בְּתוּלָה. נְعָרָה פִּתְּיִבָּה, מַאי טֻמָּא. מִשְׁוּם דָּבָל זָמָן דָּלָא קְבִילָת דָבָר, אַתְקָרִי נְعָרָה, מִדְקָבִילָת דָבָר, אַתְקָרִי נְעָרָה. אֹוֹף הַכָּא, לִיל עַד לֹא קְבִילָת דָבָר. וְאַף עַל גַּב דִּכְתִּיב בֵּיה שְׁמוּרִים דָבָר הַזָּהָר וּמַיְן לְאַתְחָבָר עַמָּה וּבְשֻׁעַתָּא דְאַתְחָבָר עַמָּה דָבָר, פִּתְּיִבָּה, הַזָּהָר הַלִּילָה לִיְיָ שְׁמָרִים. שְׁמָרִים: דָבָר וְנוּקָבָא. וּבְגִינִי בַּךְ בִּתְיִבָּה הַלִּילָה הַזָּהָר.

וּבְאַתָּר דְאַשְׁתְּכָחוּ דָבָר וְנוּקָבָא, לִית שְׁבָחָא אֲלֹא וְאַתָּר לְדִבּוּרָא. וְהִכִּי שְׁבָחוּ יִשְׂרָאֵל בְּתוּשְׁבָחָתִיְהוּ. לְדִבּוּרָא וְלֹא לְנוּקָבָא, הַדָּא הַזָּהָר דִּכְתִּיב, (שמות טו) זֶה אַלְיִוְאנְגָהוּ. דְלִילָת שְׁבָחָא בְּאַתָּר דִּדְבּוּרָא וְנוּקָבָא אַשְׁתְּכָחוּ, אֲלֹא לְדִבּוּרָא. וְעַל דָא (נ"א וְלֹא) מְחַפְּאָן יִשְׂרָאֵל, דִּכְתִּיב, (ישעיה יב) זֶה יְיָ קְזִינוּ לוֹ גְּגִילָה וְגְשִׁמְמָחָה בִּישׁוּעָתָו. מִשּׁוּם דְהִכִּי זַמְיִן

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אֲלֹא בַּךְ שְׁנִינוּ, בְּתוּב (דברים כב) בַּי יְהִי הַזָּהָר לְהִזְהִיר שְׁמָרִים. שְׁמָרִים – זֶכֶר וְנִקְבָּה, נְעָרָה בְּתוּלָה. נְעָרָה בְּתוּב, מָה חֲטָעָם? מִשּׁוּם שְׁכָל זָמָן שְׁלָא קְבָלָה זֶכֶר, נִקְרָאת נְעָר. מִשְׁקָבָלָה זֶכֶר, נִקְרָאת נְעָרָה. אָפָּאָן, לִיל – עַד שְׁלָא קְבָלָה זֶכֶר. וְאַף עַל גַּב שְׁבָתוּב בּוּ שְׁמָרִים – זֶכֶר. הַיְהָ עַתִּיד לְהַתְחָבָר עַמָּה. וּבְשֻׁעָה שְׁהַתְחָבָר עַמָּה זֶכֶר, בְּתוּב הַזָּהָר הַלִּילָה

לִמְעֵבֶד לְהוּ, דְּכַתִּיב, (מיכה י) **כִּימֵי צַאֲתֶךָ מִאָרֶץ**
מִצְרִים אֲרֹאָנוּ נְפָלוֹת.

וְרוֹזֵא דָא הַכִּי הַזָּא, בְּגֻוּנָא דְּהַכָּא לִיל וְלִילָה, כֵּד
 זְמִינָן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִמְעֵבֶד לְהוּ, דְּכַתִּיב,
 (ישעה כא) שׂוֹמֵר מַה מְלִילָה שׂוֹמֵר מַה מְלִיל. מַה
 לְהַלֵּן שְׁמִירָה וְלִיל, אֹסֵף כִּאן שְׁמִירָה וְלִיל. מַה
 לְהַלֵּן שְׁמִירָה וְלִילָה, אֹסֵף כִּאן שְׁמִירָה וְלִילָה.

וְלִילָה אַתְקָרִי אָגֵב דְּכִירָא, הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב,
 (ישעה כא) אַתָּא בְּקָר וְגַם לִילָה. בְּקָר: כִּמָּה
 דְּאָת אָמֵר (בראשית יט) וַיַּשְׁכַּם אֶבְרָהָם בְּבָקָר. דְּהַזָּא
 מְדָתָו מִמְּשָׁש. וְכַתִּיב (תהלים ח) יְיָ בְּקָר תְּשִׁמְעָ קְוָלִי,
 בְּקָר מִמְּשָׁש.

יְתַבּוּ ר' חִיא וָר' יוֹסֵי, וְאוֹלִיף לְהוּ רֹזֵא דְּתֹורָת
פְּהָגִים, וְהַזָּו מְהַדְּגָרִי בְּכָל יוֹמָא וִיתְהַבֵּי קְמִיה.

לשון הקודש

שְׁבָתוֹב (ישעה כה) וְהַדָּא קְנוּנוּ לוּ גְּנִילָה
 וְגְנִשְׁמָה בִּישׁוּעָתָו. מְשׁוּום שְׁבָד עֲתִיד
 לְעַשׂוֹת לָהֶם, שְׁבָתוֹב (מיכה י) כִּימֵי צַאֲתֶךָ
 מִאָרֶץ מִצְרִים אֲרֹאָנוּ נְפָלוֹת.
 וּמוֹד וְהַבָּד הוּא - בַּמּוֹ שְׁבָאָן לִיל
 וְלִילָה, בַּד עֲתִיד הַקְּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
 לְעַשׂוֹת לָהֶם, שְׁבָתוֹב שְׁמַר מַה מְלִילָה
 שְׁמַר מַה מְלִילָה. מַה לְהַלֵּן שְׁמִירָה וְלִילָה,

חד יוֹמָא נִפְקַד רַבִּי שְׁמֻעָן לִבְרָר, אֲזָלָיו בְּהַדִּיה, מִטוֹ
לְחַד חַקְלָא יִתְבוֹ.

פָתָח רַבִּי שְׁמֻעָן וְאָמַר, תֵא חַזִי, בְּתִיב, (קהלת ז') אֶת
הַכָּל רְאִיתִי בִּימֵי הַבָּלִי יִשְׁצַדֵּיק אָזִיד
בְּצִדְקוֹ וַיִּשְׁצַע רְשָׁע מְאָרִיךְ בְּרַעֲתָו, שְׁלָמָה דְּהָוָת
חַבְמַתָּא יִתְירָא (נ"א יִקְרָא) עַל פָּלָא, מַאי קָאָמָר בְּהָאִ
קָרָא. אֶלָּא, שְׁלָמָה רְמוֹ דְּחַבְמַתָּא קָא רְמוֹ. דְּהָא
חַזִינָן אָזְרָחוֹי דְּקֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דְּלָאו הַבִּי, דְּהָא
בְּתִיב, (ירמיה י') וַלְתָת לְאִישׁ בְּדַרְכֵיו וּבְפִרְיוֹ מַעַלְלָיו.
אֶלָּא תְּרִי עֲנִינִי נִגְהָג, דְּקָא רְמוֹ הַבָּא.

דְּתַגְיָגָן, כֵּד עַיְנוֹ דְּקֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּעָן
לְאַשְׁגָּחָא בְּעַלְמָא, וּלְעַיְנָא בֵּיהֶ, בְּמָה
דְּבִתִּיב (ס"א עניין ה') הַפָּה מִשׁׁוּטִים בְּכָל הָאָרֶץ (וכರיה ד') וּבְתִיב בַּי' וָגָו) (דברי
הימים ב טז) בַּי' יִי' עַיְנָיו מִשׁׁׁוּטָות בְּכָל הָאָרֶץ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ הַזָּהָר שֶׁל תּוֹרַת כְּהָנִים, וְהִי חִזְוִירִים בֶּל
יּוֹם וּוֹשְׁבִים לְפָנָיו. יּוֹם אֶחָד יֵצֵא רַבִּי
שְׁמֻעָן לְחוֹזֵן, הַלְבָבוֹ עַמְּלָא, הַגִּיעוֹ לְשָׁדָה
אֶחָד וּוֹשֵׁבָן.

פָתָח רַבִּי שְׁמֻעָן וְאָמַר, בָּא רְאָה,
בְּתוֹב (קהלת ז') אֶת הַכָּל רְאִיתִי בִּימֵי הַבָּלִי
יִשְׁצַדֵּיק אָזִיד בְּצִדְקוֹ וַיִּשְׁצַע מְאָרִיךְ
בְּרַעֲתָו. שְׁלָמָה שְׁחִיתָה חַבְמָתוֹ יִתְרָה
(מקבילה) עַל הַכָּל, מָה הוּא אָמָר בְּפִסּוֹק

וְאַשְׁבֵּחַ חִיבֵּין בְּעַלְמָא, הַזֹּא צְדִיקָה דְאַשְׁתַּבָּח
בְּדָרָא, אֲתָפֵס בְּחֹבֵיהָו. וְתִיְבֵּיא מְאַרְיךָ קְדֻשָּׁא
בְּרִיךָ הַזֹּא רְזִגְיוֹה עַמְהֹן עד דִיתּוֹבָן. וְאֵי לְאוֹ,
לֹא יִשְׂתַּבָּח מְאֹנוֹ דִיתּבָע רְחִמָּי עַלְיהֹן, הַדָּא הַזֹּא
דְבָתִיב, יִשׁ צְדִיק אֹובֵד בְּצִדְקוֹ, מִשּׁוּם דְהַהְוָא
וְפָאָה, אֲסְתַּלְקָה מְעַלְמָא.

בְּגִינִי פֶּךְ תִּגְיִנּוּ, לְעוֹלָם אֶל יָדֵיר אָדָם אֶלְאָ
בְּמָקוֹם שְׁאַנְשֵׁי מְעַשָּׂה דָּרִים בְּתוֹכוֹ. מֵאַי
טְעַמָּא. מִשּׁוּם דָּנוּי לְהָאֵי דְמָדוֹרִיה בֵּין חִיבֵּיא,
הַזֹּא אֲתָפֵס בְּחֹבֵיהָו, וְאֵי דִיזְרִיה בֵּין וְפָאָין,
אוֹטִיבֵין לֵיה בְּגִינִיהָו.

דְּהָא רַב חַסְדָא, הַזֹּה דִיזְרִיה בְּקָדְמִיתָא בְּגִיִּי
קְפּוֹטְקָאי, וְהַזֹּה דְחִיקָה לֵיה שְׁעַתָּא,
וּמְרַעֵּין רְדָפִין אֶבְתָּרוֹי. גַּטְלָ וְשִׁזְיָי מְדוֹרִיה בֵּין
מְאַרְיִי תְּרִיסִין דְצָפּוֹרִי, וְזַבָּה לְבַמָּה טְבִיעָן,

לשון הקודש

הָאָרֶץ, וְנִמְצָאים רְשָׁעִים בְּעוֹלָם, אָתוֹ
צְדִיק שְׁנִמְצָא בְּדוֹר נְתָפֵס בְּחַטָּאת,
וְלִרְשָׁעִים מְאַרְיךָ הַקּוֹדֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְנוֹזָ
עַמְּהָם עַד שִׁישּׁוּבֵי, וְאֵם לֹא – לֹא יִמְצָא
מֵי שִׁיבְקָשׁ עַלְיָם רְחִמָּים. וְהוּ שְׁבָתוֹב
יִשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ, מִשּׁוּם שְׁאַוְתָו
צְדִיק הַסְּתַלְקָה מְהֻעָלָם.
מִשּׁוּם כֹּךְ שְׁגִינָה, לְעוֹלָם אֶל יָדֵיר אָדָם

לכמה עוֹתָרָא, לכמה אוּרִיתָא, ואמר, כל האי זיביגַא, על דעאלית בין איזון דקווידשא בריך הוא אשגַח לאוטבא להו.

דבר אחר, את הפל ראיתי בימי הפל. וכי שלמה, דדרגין עלאין דחכמתה הו בית, על כל בני דרא דבטיב (מלכים א:ה) ויחכם מפל האדם, (ואשתדלותיה באורייתא למיעבר טיבו וקשוט) דבטיב, (דברי הימים א:ט) ויישב שלמה על כסא יי' למלך, אמר בימי הפל. ובטיב, (קהלת א) הפל הפלים אמר קהלה.

וتنא, שבעה שמות נקראו: שלמה. ידידי"ה, אנור, בן יק"א, איתיא"ל, למויאל, קהלה. קהלה בנגד כלם. ובכלם נקרא בעין של מעלה, קהלה פנופיא קדישא דברי עשרה, בגין פך קהיל אין פחות מעשרה. וקהיל אפלו מאה, וקהלה

לשון הקידוש

בין בעלי מגנים של צפורי, ועלה זוכה לכמה טובות, לכמה עשר, לכמה תורת, ואמרה כל זה זכתי על שנכנשתי בין אותם שהקדש ברוך הוא משגינה רשות, שבע שמות נקראו: שלמה, ידידי"ה, אנור, בן יק"א, איתיא"ל, למויאל, קהלה. קהלה בנגד כלם, ובכלם נקרא בעין של מעלה. קהלה בגין קדוש של עשרה, משום בה קהיל אין פחות מעשרה, וקהיל אפלו מאה,

בין בעלי מגנים של צפורי, ועלה זוכה לכמה טובות, לכמה עשר, לכמה תורת, ואמרה כל זה זכתי על שנכנשתי בין אותם שהקדש ברוך הוא משגינה רשות, שבע שמות נקראו: שלמה, ידידי"ה, אנור, בן יק"א, איתיא"ל, למויאל, קהלה. קהלה בנגד כלם, ובכלם נקרא בעין של מעלה. קהלה בגין קדוש של עשרה, משום בה קהיל אין פחות מעשרה, וקהיל אפלו מאה,

דבר אחר את הפל ראיתי בימי הפל – וכי שלמה, שדרנות עליונות של כמה חי בו על כל בני הדור, שבתובן – ויחכם מפל האדם, והשתדלותו בתורה לעשו טוב

בְּלֹא דכַּלְא, בִּמְהַ דָּאת אָמֵר (דברים לג) קְהֻלָת יַעֲקֹב. וְתַאֲגָא, שְׁמוֹתָיו עַל שֵׁם הַחֲכָמָה אַתְקָרְיוֹן, וּבְגַיְן. בְּזַהֲלָת סְפָרִין עַבְד, שִׁיר הַשִּׁירִים. קְהֻלָת. מִשְׁלֵי. וּבְלֹהוּ לְאַשְׁלָמָא חַכְמָתָא. שִׁיר הַשִּׁירִים לְקַבֵּל דְחַסְד. קְהֻלָת לְקַבֵּל דְדִינָא. מִשְׁלֵי לְקַבֵּל דְרַחְמֵי. בְגַיְן לְאַשְׁלָמָא חַכְמָתָא, וְהוּא עַבְד בֶּל מַה דְעַבְד בְגַיְן לְאַחֲזָה חַכְמָתָא, וּלְקַבֵּל דְרַגָא (נוּא וּקַבֵּל דְרַגָא) עַלְאָה, וְהוּא אָמֵר בִּימֵי הַבְּלִי הַכְּלָל הַבְּלִים.

אַלְא, רְזָא דְהַכְּל יַקְרִיא הַזָּא. וְהוּא הַכְּל דְנַפְיִק מִפּוּמָא, וּרְזָא דְהַכְּל דְנַפְיִק מִפּוּמָא, קְלָא אַתְעַבֵּיד מִנְיָה. וְתַאֲגָא, אֵין הַעוֹלָם מִתְקִיעִים אַלְא בְּהַכְּל פִיהֶם שֶׁל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵית רְבָן שֶׁלֹא חַטָּאוּ. שֶׁלֹא חַטָּאוּ מִמְּשׁ. (וקלא) וְהַכְּל אַתְעַבֵּיד בְרוֹחוֹא יְמִינָא, וּכְל מַה דָאַתְעַבֵּיד בְעַלְמָא בְהַכְּל אַתְעַבֵּיד.

וּקְהֻלָת כָּל שֶׁל הַכְּל, בָמֹ שָׁנָאָמֵר עַשָּׂה כָל מַה שְׁעַשָּׂה בְּרִי לְהַרְאֹות חַכְמָה, וּבְנִינָד דְרִגָה (וּבְנִינָד סה) עַלְיוֹנָה, קְהֻלָת יַעֲקֹב. וּשְׁנִינָה, שְׁמוֹתָיו נִקְרָאוּ עַל שֵׁם הַחֲכָמָה, וּמִשּׁוּם בְּזַהֲלָת שְׁעַשָּׂה שְׁלָשָׁה סְפָרִים: שִׁיר הַשִּׁירִים, קְהֻלָת, מִשְׁלֵי. וּכְלָם לְהַשְׁלִים הַחֲכָמָה. שִׁיר הַשִּׁירִים בְּנִינָד דְחַסְד, קְהֻלָת בְּנִינָד דִין, מִשְׁלֵי בְּנִינָד רְחַמִים, בְּרִי לְהַשְׁלִים אֶת הַחֲכָמָה. וְהוּא

וּרֹא (דמילה) דהאי הַבֵּל שֶׁל תינוקות אֲתִעְבֵּיד קָלָא, וְאֲתִפְשֵׁט בְּעַלְמָא, וְאַיְנוּ גַּטּוּרִי עַלְמָא, גַּטּוּרִי קְרַתָּא, הָדָא הַזָּא דְּבָתִיב, (תהלים קכט) אִם יֵי' לֹא יִשְׁמַר עיר וְגוֹ.

וְתָא חַזִּי, הַזָּא הַבֵּל, הַזָּא קָלָא. מַה בֵּין הַאי לְהַאי. הַבֵּל (הַזָּא קָלָא) קָאִים בְּחִילָא, לְמִיפְקָדָא. קָלָא מִפְשֵׁט קָאִים בְּקִיּוֹמָה (דלא) לְאַפְקָא (אחרא) מַלָּה. וְהַזָּא הַבֵּל דְּהַזָּה אַחֲסְגָּתִיה דְּאָבוֹי קְרִיָּה הַבֵּל, וְמַגִּיה הַזָּא כָּל מַה דְּהַזָּא. וְאַפְּעַל גַּב דְּסִיעָנִין סְגִיאִין מַעַילָא אַחֲרָנִין הָווּ לֵיה, וְלְאַשְׁתָּמֹודָעָא מַלָּה, אָמֵר בִּימֵי הַבֵּל. דְּמַלָּה דָא מַתְפָּן אַתָּא.

וּרֹא דְּמַלָּה, הַבֵּל הַבֵּל אֶת הַבֵּל רְאִיתִי בִּימֵי הַבֵּל, יֵש צְדִיק אָוֶר בָּצְדָקָו, דָא הַזָּא רֹא דְּמַלָּה, דְּגַלִּי וְפְרָסָם, דְּכָלָא תְּלִיא בִּימֵי הַבֵּל,

לשון הקידוש

חַטָּאוֹ מִפְשֵׁט. וְקוֹל וְהַבֵּל נְעָשָׂה בְּרוֹחַ וּמִים, וְכָל מַה שְׁנַעֲשָׂה בְּעוֹלָם נְעָשָׂה בְּהַבֵּל. וְסֹוד וְלִבְבוֹ שְׁהַבֵּל זה של תינוקות נְעָשָׂה קוֹל, וְמִתְפְּשֵׁט בְּעוֹלָם, וְהַס שׁוֹמְרִי הָעוֹלָם וְשׁוֹמְרִי הַעִיר. וְהַשְּׁבָתוֹב (תהלים קכט) אִם הֵי לֹא יִשְׁמַר עִיר וְגוֹ.

וְבָא רְאָה, הַזָּא הַבֵּל, הַזָּא קוֹל. מַה בֵּין זה לְזֹה? הַבֵּל (הַזָּא קוֹל) עוֹמֵד בְּכָח לְהַזָּיא

בְּלוֹמֵר בְּזַמָּנָה דְּהָאִי הַכְּלִיל יִגְּקָא מִן דִּינָא, בְּגַין
לְמַעֲבֵד דִּינָא, צְדִיק אֹוְבֵד בְּצִדְקוֹ, וּבְזַמָּנָה דְּהָאִי
הַכְּלִיל יִגְּקָא מַרְחָמֵי. רְשָׁע מַאֲרִיך בְּרַעַתּוֹ. וּתְרוּזְוִיהוֹ
תַּלְיִין בְּהָאִי הַכְּלִיל, וּבְגַין בְּכַד בְּתִיב בִּימֵי, וְלֹא בְּתִיב
בַּיּוֹם. וּבְכֹל אֶתְלִין בִּימֵי הַכְּלִיל דָא. מִאן דְּאָעָרָע
בְּדִינָא, בְּדִינָא. מִאן דְּאָעָרָא בְּרַחָמֵי, בְּרַחָמֵי.

וְאֵי תִּמְאֵן יִשְׁצְדִּיק אֹוְבֵד וְלֹא קָאָמֵר אָבוֹד. הַכְּבִי
הוּא אֹוְבֵד מַפְּשֵׁש. דְּהָהּוּא דִּינָא אֹוְבֵד לְצְדִיק
מַעֲלָמָא וּמַדְרָא. וַיִּשְׁרַׁע מַאֲרִיך בְּרַעַתּוֹ, מַאֲרִיך
מַפְּשֵׁש, דְּהָהּוּא דִּינָא (פ"א הַכְּלִיל) בְּכֶד יִגְּקָא מַרְחָמֵי, עַבֵּיד
רַחָמֵי לְהָהּוּא רְשָׁע, וּמַאֲרִיך לֵיה.

עַד דְּהָוּ יְתַבֵּי חָמוֹ קְטוֹרָא דְּהָזָה סְלִיק לְעַיְלָא
וְנַחַית לְתַתָּא. אָמֵר אַתְעַטְרוֹתָא אַתְעַטְרָה
בְּטִינְתָּא (נ"א בְּעִנִּיתָא) דְּאָרָעָא, מִגּוֹ לְעַיְלָא. אַדְהָבִי,

לשון הקידוש

שְׁחַפֵּל תְּלוּי בִּימֵי הַכְּלִיל. בְּלוֹמֵר, בְּזַמָּן זַאת
שְׁחַפֵּל הַזָּהָר יוֹנֵק מִן הַדִּין בְּכִי לְעַשׂוֹת
הַדִּין, צְדִיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ. וּבְזַמָּן שְׁחַפֵּל
הַזָּהָר יוֹנֵק מַרְחָמִים, רְשָׁע מַאֲרִיך בְּרַעַתּוֹ,
וְשְׁנִינְתָּם תְּלוּיִים בְּהַכְּלִיל הַזָּהָר. וְלֹבֶן בְּתוֹב
בִּימֵי וְלֹא בְּתוֹב בַּיּוֹם, וְהַכְּלִיל תְּלוּי בִּימֵי
הַכְּלִיל זה. מֵשְׁגַּבְגַּשׁ בְּדִין – בְּדִין, וּמֵ
שְׁגַּבְגַּשׁ בְּרַחָמִים – בְּרַחָמִים.

סָלִיק הַהוּא חַקְלָא רִיחָא, מִפְלָב בּוֹסְמִין, אָמֵר גִּתְיִיב
הַבָּא, דְּשֶׁבֶגְנַתָּא גַּבְן אֲתָקִים. בְּגַיְן פֶּה, בְּרִיחַ שְׁדָה
אֲשֶׁר בְּרָכוֹ יְיָ.

פָתָח וְאָמֵר, (בראשית כ) וַיַּרְחַ אֶת רִיחַ בְּגַדְיוֹ וַיַּכְרְבַּחַ
וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי וְגַוְן, וַיַּרְחַ אֶת רִיחַ
בְּגַדְיוֹ, מִשְׁמָעַ דְּאִינְנוּ לְבוֹשֵׁין הַוּ סָלִיקֵין רִיחָא
טָבָא, (ס"א רְלָא אֲתָעֵדָי) וַיָּלֶבֶתֶר אֲתָעֵדָי מִנְחָזָן הַהוּא
רִיחָא. הַשְׁתָּא אֵית לְאַסְטְּבָלָא, בְּתִיב, רִיחַ בְּגַדְיוֹ,
וּבְתִיב רִיחַ בְּנֵי, וְלֹא אָמֵר רִיחַ הַבְּגָדִים, אֲלָא רִיחַ
בְּנֵי. אֲלָא תָּאָנָא, בֵּין שְׁנַכְנָם יַעֲקָב, נַכְנָם עַמוֹּן
עָהָן. וְתָאָנָא, אָוֹתָן הַבְּגָדִים הַיּוּ שֶׁל אָדָם הַרְאָשָׁוֹן,
דְּבִתִּיב, (בראשית ג) וַיַּעֲשֵׂה יְיָ אֱלֹהִים לְאָדָם וְלֹאָשָׁתוֹ
בְּתִנּוֹת עֹזָר וַיַּלְבִּישֵׁם, וְהַזִּיאָם מִן עָהָן.

לשון הקידוש

הת�טרות הת�טר בברdash (בענין) הארץ
מלמעלה. בין ברך ובין העלה אותו שדה
רִיחַ מִבְּלָה הַבְּשָׂמִים. אָמֵר, נִשְׁבֵּן
שְׁבִינָה עַמְרָת אַצְלָנוּ. מִשּׁוּם בָּרוּחַ
שְׁדָה אֲשֶׁר בְּרָכוֹ הֵן.

פָתָח וְאָמֵר, (בראשית כ) וַיַּרְחַ אֶת רִיחַ
בְּגַדְיוֹ וַיַּכְרְבַּחַ וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי וְגַוְן,
וַיַּרְחַ אֶת רִיחַ בְּגַדְיוֹ, מִשְׁמָעַ שְׁאוֹתָם
לְבּוֹשִׁים הֵי מְעֻלִים רִיחַ טוֹב, (שלא ז)

וְאֵי תִּמְאָה, דְּבַתִּיב וַיַּתְפִּרוּ עַלְהָה תָּאָנָה דְּאַיִן
הַזֶּוּ, אֵי הַכִּי, אֲמַאי בְּתִיב וַיַּעֲשֵׂה ה' אֱלֹהִים.
וּבְתִיב בְּתִנוֹת עֹור, הָא לֹא הַזֶּוּ אֶלְאָ עַלְהָה תָּאָנָה
אֶלְאָ בְּתִרְגּוֹמוֹ, לְבוֹשֵׁין דִּיקָר וְהַזֶּוּ סְלָקִין רִיחֵין
מִבּוֹסְמָא דְעַדּוֹ.

וְתַגְנִיא, בְּשֵׁם מְלָא אֶתְעַבִּידו, דְּבַתִּיב וַיַּעֲשֵׂה ה'
אֱלֹהִים. מַה דְּלָא אֶתְעַבִּידו בֵּיה שְׁמִיא
וְאַרְעָא. וְלֹא. וְהָא בְּתִיב, (בראשית ב) בַּיּוֹם עֲשָׂות יְהִי
אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמִים. לֹא קָשִׁיא הָאֵי בְּדַ אֶתְעַבִּידו,
לֹא אֶתְעַבִּידו בְּשֵׁם מְלָא, בְּרַבְדַ אֶתְקִימָו, בְּשֵׁם
מְלָא אֶתְקִימָו.

וּמָה דָאָמָרוּ דְאַיִינָן לְבוֹשֵׁין אָתוֹ לְהַהְוָא רְשֻׁעָה
דְעַשְׂוֹ, דְגַסְיָב לוֹ מַן גַּמְרוֹד הַכִּי אָוְקִימָנָא,
וְקָשִׁיא מַלְהָה, דְאֵי הַכִּי הָא בְּתִיב לְאָדָם וְלְאַשְׁתָּו,
לְבוֹשֵׁין לְאָדָם, וְלְבוֹשֵׁין לְחַזָּה. לְבוֹשֵׁין דְחַזָּה מַה

לשון הקודש

וְאֵם תָאָמַר שְׁבַתּוֹב וַיַּתְפִּרוּ עַלְהָה תָּאָנָה,
שָׁאָלָה הַיִת, אֵם בְּזַה לְפָה בְּתּוֹב וַיַּעֲשֵׂה ה'
ה' אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמִים? לֹא קָשָׁה זֶה
בְּשֻׁנְעָשָׂו, לֹא גַעַשׂ בְּשֵׁם מְלָא, פְּרַט
לְכַשְּׁתִקְיָמוּ, בְּשֵׁם מְלָא הַתִּקְיָמוּ.
וּמָה שָׁאָמָרוּ שָׁאָתָם שָׁאוֹתָם לְבוֹשִׁים הַזֶּי
לְאָתוֹ עַשְׂו הַרְשָׁע שְׁלָקָח אָתוֹתָם מְגַמְרוֹד
- בְּזַה בְּאָרְנוֹג. וְהַכְּבָר קָשָׁה, שָׁאָם בְּזַה,
הַרְיִ בְּתּוֹב לְאָדָם וְלְאַשְׁתָּו. לְבוֹשִׁים
וְשָׁנִינָה, בְּשֵׁם מְלָא גַעַשׂ, שְׁבַתּוֹב וַיַּעֲשֵׂה
ה' אֱלֹהִים, מַה שְׁלָא גַעַשׂ בְּ שָׁמִים

אתעבידו. ותו, **ዳאי חבי** (דף ל"ט ע"ב) **במאי אתקברוי,** **סלקא דעתקה דאיינון שבקו וראמו מגהון זהרא עלאה,** **דייהיב לון קדשא בריך הזא.**

אלא **איינון לבושין דאתלבשו בהו אדם** **ואתתיה,** **לא אתלבש בהו בר נש אחרא,** **דבאינון לבושין דמו בנוונא דלעילא וαι סלקא דעתקה,** **דאיינון אתלבשו מגראמייזון בהו.** **טא חי,** **בתיב נילבישם,** **דקודשא בריך הזא אלביש לון,** **זפאה חולקיהזון.**

בתיב (תהלים קד) **ה' אלחי גדרת מאד הוד וחרדר לבשת.** **ובתיב** (תהלים צו) **hood וחרדר** **לפניהם.** **ובתיב** (תהלים קד) **עוטה אור בשלהמה וגוי.** **ביון דאתלבש** (מה דאתלבש) **עבד מה דעבד.** **מלמד,** **שנתעטף קדשא בריך הוא ואור,** **וברא ית**

לשון הקידוש

מעצם החלבשו בהם - בא ראת, **בתוב וילבשם,** **שהקדוש ברוך הוא הلبיש אותם,** **אשרי חילוקם.**

בתיב (תהלים קד) **ה' אלחי גדרת מאד הוד** **וחרדר לבשת.** **ובתוב (שם צו) הוד וחרדר** **לפניהם.** **ובתוב (שם קד) עוטה אור בשלהמה וגוי.** **ביון שהتلבש ומה שהتلבש,** **עשה מה שעשה.** **מלמד שהטעטף קדוש ברוך הוא באור וברא את השמים.** **אלא בטה**

לאדם ולבושים להו. לבושים של תורה מה געשוו? ועוד, שאם קה, במא נקברוי? האם תעללה על דעתקה שהם עובי ווירקי מהם הזוהר העליון שנותן להם הקדוש ברוך הוא?

אלא **אותם לבושים שהتلבשו בהם** **ארם ואשתו,** **לא התלבש בהם** **ארם אחר,** **שבאותם לבושים דמו במו שלמעלה.** **אם תעללה בדעתקה שהם**

שמיַא. אֲלֹא בַמַיִ אָוקִימַנָה הַחַמְדָת אֲשֶר אַתָה
בַבֵּית. הַחַמְדוֹת: בְגִדי מִלְכּוֹת בְמַשִׁי וּזְהָבָב,
וְאֶרְחָא דְעַלְמָא דְגַנְזִי לוֹן בְבוֹסְמִין וּרְיחַיִין,
לִיקְרָא דְלִבּוֹשִׁיהָן.

תָא חַזִי וִירָה אֶת רִיחַ בְגִדיּוֹן, בַתְחַלָה. וּבְדַ אֲרְגִישׁ,
אָמַר רְאָה רִיחַ בְנֵי, דִינְדָע דְבִיה הַזָה תָלִיא
מִלְתָא, דְבָגִינִיה סְלִיק רִיחָא. פְרִיחַ שְׂדָה אֲשֶר
בְרָכוּ יְיָ, וּבְיַמְנִין הַזָה יְדָע יִצְחָק רִיחַ שְׂדָה אֲשֶר
בְרָכוּ יְיָ.

אֲלֹא, תְרִין מָלִין אִיפּוֹן, וּכְלֹא הוּא חָד. דְבַתִּיב,
(בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשֻׁוְתָה בְשָׂדָה לְפָנָות
עָרָב. וּבְיַלְאָה הַזָה לִיה בִיתָא, אוֹ מִקּוֹם אַחֲר
לְהַתְפִילָל. אֲלֹא אָוֹתָה הַשָּׂדָה הַזָה אֲשֶר קָנָה
אֶבְרָהָם סְמוֹךְ לְמַעֲרָה, דְבַתִּיב, (בראשית כג) הַשָּׂדָה
אֲשֶר קָנָה אֶבְרָהָם מֵאֶת בְנֵי חַת. וּבְשַׁעַתָא דְהַזָה

לשון הקודש

בָאֶרְנוּ הַחַמְדוֹת אֲשֶר אַתָה בַבֵּית? בְרָכוּ הָה, וּבְיַמְנִין הַזָה יְדָע יִצְחָק רִיחַ
חַמְמוֹת - בְגִדי מִלְכּוֹת בְמַשִׁי וּזְהָבָב,
וְדַרְךְ הַעוֹלָם שְׁגֹנְזִים אָוֹתָם בְבָשָׂמִים
וּרְיחָות לְכִבּוֹד הַלְבּוֹשִׁים שְׁלָהָם.

בָא רְאָה, וִירָה אֶת רִיחַ בְגִדיּוֹן -
בַתְחַלָה. וּבְשְׁהִרְגִינִיש אָמַר, רְאָה רִיחַ
בְנֵי, שִׁידָע שְׁבוֹ תְקַבֵּר הַזָה תָלִיא,
שְׁבָנְלָלוּ הַעַלְלה רִיחַ. פְרִיחַ שְׂדָה אֲשֶר קָנָה

יִצְחָק עַל גַּבִּיה, חַמָּא שֶׁכִּנְתָּא עַלְיה, וִסְלִיק
רִיחֵין עַלְאיָן קְדִישֵין, וּבְגִינִי בְּךָ הַזָּה מְצַלִּי תִּפְנוֹ,
וּקְבֻעִיה לְצַלּוֹתִיה.

וְאַבְרָהָם אֲמָאי לֹא הַזָּה מְצַלִּי תִּפְנוֹ, מִשּׁוּם
דְּקָבִיעוֹתָא דְּאַתְרָא אַחֲרָא הַזָּה לִיה
בְּקְדָמִיתָא, וּמְלָה אַחֲרָא רִיחָא דְּחַמָּא בְּהָר
הַמּוֹרִיה. וְלֹפֶה נִקְרָא מֹרִיה. עַל שֵׁם הַמְרָה הַטּוֹב
הַזָּה תִּפְנוֹ.

וּכְלֹא הַזָּה, וּפֹנוּ עַדְנוּ דְּעַל עַמִּיה וּבְרִכִיה. וּבְגִינִ
בְּךָ לֹא תָלָה מְלָה בְּלִבּוּשֵין, אֶלָא בְּיַעֲקֹב
מִפְנֵשׁ, דְּחַמָּא דְּבִיה הַזָּה תְּלִיא מְלָה (ס"א וַיֹּאמֶר הוּא
לְאַתְּבָרְכָה) וְאַתְּחִזֵּי, וּזְכוֹתִיה סְלִיק לְאַתְּבָרְכָא, וְעַל
עַמִּיה גַן עַדְנוּ. וּבְגִינִ בְּךָ בְּדַאֲתָרָעָם עַשְׂוֹ, אָמַר גַם
ברוֹךְ יְהִי.

לשון הקודש

הַמְרָה הַטּוֹב שְׁחִיה שֵׁם.
וְחַבֵּל הַיִה, וּפֹנוּ עַדְן שְׁנָכְנָס עַמוּ וּבְרַכָּו,
וּמִשּׁוּם כֵּה לֹא תָלָה הַדָּבָר בְּלִבּוּשִׁים,
אֶלָא בְּיַעֲקֹב מִפְנֵשׁ, שְׁרָאָה שְׁבָו הַיִה
הַדָּבָר תָּלִוי עַרְעַי הַיִה לְהַתְּבִּרְךָ וּגְרָאָה, וּזְכוֹתָו
עוֹלָה לְהַתְּבִּרְךָ, וּנְגַנֵּס עַמוּ גַן עַדְן.
וּמִשּׁוּם כֵּה, בְּשַׁהֲתָרָעָם עַשְׂוֹ, אָמַר גַם
ברוֹךְ יְהִי.

אַבְרָהָם מֵאת בְּנֵי חַת. וּבְשָׁעָה שְׁהִיה
יִצְחָק נִבְנֵס אֶלְיָיִן, רָאָה שְׁבִינָה עַלְיוֹן,
וְהַעֲלָה רִיחוֹת עַלְיוֹנִים קְרוֹשִׁים, וּמִשּׁוּם
בְּךָ הִיה מַתְפֵלֵל שֵׁם, וּקְבָעוּ לְתַפְלָתוֹ.
וְלֹפֶה אַבְרָהָם לֹא הַיִה מַתְפֵלֵל שֵׁם?
מִשּׁוּם שְׁקָבִיעוֹת שֶׁל מִקּוּם אַחֲר הַיִתָּה
לו בְּתַחְלָה, וּדְבָר אַחֲר רִיחָא שְׁרָאָה בְּהָר
הַמּוֹרִיה. וְלֹפֶה נִקְרָא מֹרִיה? עַל שֵׁם

אמֵר רבי יצחק, לא אַצְטְרִיךְ אֹרְיִיתָא לְמִכְתָּב
אֲלֹא מִהְחָדֵשׁ הַזֶּה לְכֶם רָאשׁ חֲדָשִׁים. מִאי
טֻעָמָא. מִשּׁוּם דְשִׁירָוֹתָא דְסִיחָרָא הָיוּ, וַעֲלֵךְ דָא
אֹרְיִיתָא הַזֶּה אַצְטְרִיךְ לְמִכְתָּב מַהֲכָא, דָהָא
בְקִוְידָשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְקָשָׁר מַלְהָ.

וְלֹא קָשֵׁיא, דָלָא בְתִיב זֹאת, הַחֲדֵשׁ הַזֹּאת, דָהָא
זה וּזֹאת בְחַדְשָׁה מִתְקָשָׁרֵין וּבְאַתָּר דָאִית בֵּיה
דָכְר וּנוֹקֵבָא כְחָדָא, לִית שְׁבָחָא אֲלֹא לְדִכּוֹרָא, וַעֲלֵךְ
דָא רָאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה
וְדָאי. אמר רבי יהודה, לְכֶם תְּרִי זְמִינִי לְפָה. אמר
רבי יצחק, מַגִּידָהוּ, אַשְׁתָּמֵעַ יְתִיר, בָמָה דְבַתִּיב,
(דברים ל'ב) בַי חָלֵק ה' עַמּוֹ. אַתְקָשָׁרֹתָא דָא לְכֶם, וְלֹא
לְשָׁאָר עַמִּין.

דָבָרוֹ אֶל כָל עֲדָת יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר בְּעַשּׂוֹר לְחֲדֵשׁ

לשון הקודש

אמר רבי יצחק, לא האצטריכת תורה
לכתב אלא מהחדרש הוה לכם ראש
חדרשים. מה הטעם? מישום שזה היה
תחלת חלבנה, ועל זה התורה האצטריכת
לכתב מכאן, שהרין בקדושים-ברוד-הוא
נקשר הדבר.
ולא קשה שלא בתרוב זאת, החדרש
הזה, שהרין זה וויאת מתקשרים באחד.

זהו ויקחו להם איש שה וגוי, (שמות יב) בעשור, אמאי בעשור. אמר רבי אבא, בזמנא דאניהיר יוובל לאסיהרא, דכתיב ביובלא, בעשור לחדר השבעיע ה'הה יומם הפורים הוא.

ויקחו להם איש שה לבית אבות, אמאי, בגין דזמנא דאצטראיד למינד ליה. דהא תנינן, במלטה דא אתר ברתרא (חרא) תחתה, דמתאחרין ביה כל שאר פתרין תחתאין, ועל דא פריש משה ואמר, משכו וקחו לכם צאן, כמה דכתיב, צאן יעבד ושבחה.

אמר קדשא בריך הוא, עבידו אתון עובדא לחתטא, וננא אתר ברתקפיהון לעילא, ובמה דתעבדו בנורא אתון, דכתיב כי אם צלי אש,ナン אוף האי עבר אותו באש בנهر דינור.

לשון הקידוש

לחדר השעה ויקחו להם איש שה וגוי, התחתוניהם. ועל זה פרש משה ואמר משכו וקחו לכם צאן, במו שבתוב צאן בעשור, ומה עביד ושבחה. אמר הקדוש ברוך הוא, עשו אתם מעשה למטה, ואני אשבר את כחם למעלה. ובמו שאתם תעשו באש, שבתוב כי אם צלי אש - אף אני בך עברו אותך באש בנهر דינור.

לחדר השעה ויקחו להם איש שה וגוי, בעשור, מה בעשור? אמר רבי אבא, בזמנ שמאיר היובל ללבנה, שבתוב ביובל, בעשור לחדר השבעיע הנה יום הפורים הוא.

ויקחו להם איש שה לבית אבות, מה? משום שבזמנ זה צרייך למשך אותו, שעורי שניין, בדור זה נשבר הכתרת ואחד התחthon שגאנחים בו כל שאר הכתרים